

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 486, juni 2009

Miljøvurderingsloven og forvaltningsloven

Naturklagenævnet har truffet afgørelse i en del sager om miljøvurderingsloven, som også handler om problemstillinger efter forvaltningsloven. Det drejer sig bl.a. om konsekvenserne af manglende klagevejledning, inhabilitet, partsstatus og henvisning til de korrekte retsregler i miljøvurderingsloven. Det er særligt problemstillingen vedrørende henvisning til de korrekte regler i forhold til miljøvurderingslovens § 3, som ses i en del sager. Nogle myndigheder angiver således ikke den rette hjemmel for afgørelser efter loven, herunder om der er tale om planer der skal miljøvurderes efter de obligatoriske bestemmelser i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, eller om planer, som i første omgang alene skal screenes i henhold til lovens § 3, stk. 1, nr. 3, og stk. 2.

A Kommunen havde i screeningen af et planforslag for et bolig- og erhvervsområde ved Svendborg ikke henvist til lovens § 3. Det var i klagen bl.a. anført, at der manglede en henvisning til kommunens hjemmel. Kommunen udtalte, at planforslaget hverken var omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, og henviste til § 3, stk. 2. Kommunen havde i øvrigt beskrevet de mulige miljøpåvirkninger af planforslagets gennemførelse.

Nævnet udtalte, at en begrundelse for en afgørelse efter forvaltningslovens § 24 skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. Kommunens screening indeholdte ingen henvisning til retsregler og afgørelsen led derfor af en retlig mangel. Spørgsmålet var herefter, om denne mangel var så væsentlig, at den skulle føre til afgørelsens ugyldighed.

Nævnet udtalte bl.a.

”Miljøvurderingslovens § 3, stk. 1, fastsætter hvilke planer og programmer, der skal udarbejdes en miljøvurdering for. Efter § 3, stk. 1, nr. 1, skal der udarbejdes en miljøvurdering for en række nærmere angivne planer og programmer, som er omfattet af lovens bilag 3 og 4, og efter § 3, stk. 1, nr. 2, for planer og programmer, som kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt. Planforslaget er ikke omfattet af disse bestemmelser. Det er alene relevant at henvise til lovens § 3, stk. 2, når der er tale om planer omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Efter lovens § 3, stk. 1, nr. 3, skal der tillige udarbejdes en miljøvurdering for planer og programmer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, som myndigheden vurderer, kan få væsentlig indvirkning på miljøet. Det aktuelle planforslag skal vurderes efter denne bestemmelse.”

Nævnet var således ikke enig i kommunens vurdering af, at § 3 ikke fandt anvendelse, og klagerne måtte medgives, at screeningen af planforslaget skulle ske i henhold til § 3, stk. 1, nr. 3. Nævnet fandt desuden, at der i screeningsafgørelsen (screeningsskema med begrundelser for vurderingen) sammenholdt med oplysningerne i planforslagets redegørelse var redegjort tilstrækkeligt for de miljømæssige påvirkninger, som planforslaget kunne medføre. Idet kommunen i sin screening havde inddraget de relevante kriterier for vurderingen af planforslagets miljøpåvirkninger, og

at den manglende henvisning til den korrekte retsregel efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder ikke fandtes at skulle føre til afgørelsens ugyldighed, blev kommunens afgørelse om ikke at udarbejde en miljøvurdering opretholdt. Problemstillingen er også beskrevet i NKO 430.

(Afgørelse af 9. september 2008, j.nr. [NKN-261-00058](#))

B I en sag om en lokalplan for et boligområde med ca. 40 boliger i Rødovre havde klager (en række omboende) bl.a. anført, at de skulle have været partshørt om kommunens afgørelse om ikke at udarbejde en miljøvurdering.

Nævnet udtalte, at det er en forudsætning for partsstatus, at resultatet i en given sag er mere vigtig for den, der påberåber sig at være part, end for en større, mere ubestemt kreds af borgere, og at vedkommendes interesse er væsentlig, d.v.s. at afgørelsens udfald skal angå den pågældendes forhold med en vis styrke eller intensitet. Klagerne fandtes ikke have en sådan individuel og væsentlig interesse i afgørelsen om miljøvurdering, at de kunne anses som part i kommunens sag. Det var således ikke en mangel ved lokalplanforslaget, at klagerne ikke er blevet hørt forud for kommunens afgørelse om ikke at udarbejde en miljøvurdering.

Klagerne havde tillige anført, at planforslaget i mangel af relevante støj-, forurenings- og miljøundersøgelser krænkede klagerens menneskerettigheder. Nævnet fandt ikke, at kommunens afgørelse om ikke at udarbejde en miljøvurdering krænkede klagerens "ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance", jf. art. 8 eller "ret til respekt for sin ejendom" jf. art. 1 i første tillægsprotokol.

Henset til planområdets beliggenhed i byzone, hvor der er eksisterende erhvervs- og boligbebyggelse, og til planområdets størrelse og omfanget af den mulige bebyggelse m.v., som var i overensstemmelse med den overordnede planlægning for området, fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der ikke var pligt til at udarbejde en miljøvurdering.

(Afgørelse af 20. december 2007, j.nr. [NKN-261-00015](#))

C En kommune havde ikke annonceret afgørelsen om ikke at udarbejde en miljøvurdering af et lokalplanforslag for 6 boliger og en strandpark på Samsø, ligesom afgørelsen heller ikke var omtalt i planforslaget. Forslaget blev offentliggjort i september 2006. En tilsidesættelse af pligten til at give klagevejledning efter forvaltningslovens § 25 bevirker ikke, at afgørelsen anses som ugyldig, men alene at klagefristen først begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor klageren har modtaget klagevejledning. Nævnte valgte derfor i forbindelse med klagesagen om vedtagelse af lokalplanen i marts 2007 at behandle klagen over kommunens afgørelse om ikke at udarbejde en miljøvurdering af planforslaget. Kommunens afgørelse efter miljøvurderingsloven blev i øvrigt opretholdt.

(Afgørelse af 12. september 2007, j.nr. [NKN-261-00022](#))

Se også NKO 444

-
- screeningsafgørelse
 - screeningskriterier (bilag 2)
 - miljøvurdering (miljørapport og sammenfattende redegørelse)
 - forvaltningslovens § 24
 - forvaltningslovens § 25
 - Menneskerettighedskonventionen